

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/356/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812224512
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3812224512.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci žalobcu: 1/ Ing. O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. S., M. R. S. XXX/XXX a 2/ V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. S., R. XXX/XX, obaja zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. U. S., advokát so sídlom v T., O. XXXX, proti žalovaným: 1/ O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. - S. N., C. XXX/XX, 2/ O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., C. XXXX/XX, 3/ O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. - S. N., C. XXX/XX a 4/ JUDr. M. O., bytom A. - D. č. XXX, žalovaní 1/, 2/, 3/ zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. L. O. M., advokátka so sídlom C. X/B, XXX XX A., žalovaný 4/ zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. I. N. s.r.o., so sídlom A., Jesenského XXX/ X, IČO: 47 239 948, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcov 1/, 2/ a žalovaných 1/, 2/, 3/ proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 12. septembra 2014 č. k. 6C/56/2013-232, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému 1/ ospravedlniť sa žalobcom 1/ a 2/ písomnou formou, a to zaslaním listov na adresy Ing. O. M., ul. M. R. S. XXX/XXX, XXX XX W. S. a V. M., ul. R. XXX/XX, XXX XX W. S., za sprístupnenie nepravdivých informácií v uvedenom znení: Týmto sa Vám ja žalovaný v 1/ rade ospravedlňujem za sprístupnenie nepravdivých informácií, ktoré som ponechal uverejnené na transparente, ktorý bol vyvesený dňa 22.08.2012 na zhorenej drevenej budove v meste A., časť S. N. v znení "Toto zariadil O. M. so synom", do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaného v 1/ rade zaviazal povinnosťou ospravedlniť sa žalobcom 1/ a 2/ písomnou formou, a to uverejnením inzerátu v týždenníku C. noviny My, so sídlom ul. M. O. 6, A., za sprístupnenie nepravdivých informácií v uvedenom znení: Týmto sa Ing. O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. S. XXX/XXX, XXX XX W. S. a V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom: ul. R. XXX/XX, XXX XX W. S., ja O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. - S. N. ospravedlňujem za sprístupnenie nepravdivých informácií, ktoré som ponechal uverejnené na transparente, ktorý bol vyvesený dňa 22.08.2012 na zhorenej drevenej budove v meste A., časť S. N. v znení: "Toto zariadil O. M. so synom", s tým, že uvedený inzerát je žalovaný v 1/ rade povinný uverejniť v týždenníku C. noviny My do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaného 1/ zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi 1/ nemajetkovú ujmu vo výške 500 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu žalobcov 1/, 2/ proti žalovaným 2/, 3/ zamietol v celom rozsahu. Žalobu žalobcu v 1. rade proti žalovanému v 4. rade zamietol v celom rozsahu. O trovách konania nerozhodol s tým, že o nich rozhodne samostatným uznesením.

V rozhodnutí konštatoval, že žalobcovia v 1. a 2. rade sa podanou žalobou domáhali proti žalovaným v 1. až 4. rade z titulu poskytnutia ochrany osobnosti vydania rozsudku, podľa ktorého sú žalovaní v 1. až 3. rade povinní ospravedlniť sa žalobcom v 1. a 2. rade písomnou formou zaslaním listu na ich

adresy, v hore uvedenom znení a taktiež ospravedlniť sa im písomnou formou uverejnením inzerátu v týždenníku C. noviny My v hore uvedenom znení. Ďalej žiadali od žalovaných v 1. a 4. Rade, aby im súd uložil povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi v 1. rade písomnou formou zaslaním listu na adresu Ing. O. M., ul. M. R. S. XXX/XXX, XXX XX W. S., za uvedenie nepravdivých informácií v znení: Týmto sa Vám my žalovaní v 1. až 4. rade ospravedľujeme za uvedenie nepravdivých informácií, ktoré sme uverejnili na transparente, ktorý bol vyvesený pri stánku Poľovníckeho spolku pri Vestenických urbáriátoch, dňa 26.08.2012 v znení: „Starosta je veľký orgán“, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, povinnosti ospravedlniť sa žalobcovi v 1. rade písomnou formou uverejnením inzerátu v týždenníku Hornonitrianske noviny MY, so sídlom: ul. M. Mišíka 6, Prievidza za uverejnenie nepravdivých informácií v tomto znení: Týmto sa Ing. O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. S. XXX/XXX, XXX XX W. S., my žalovaní v 1. až 4. rade O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, A. - S. N., 2/ O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, A., 3/ O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, A. - S. N., 4/ JUDr. M. O., bytom XXX XX D. č. XXX A., ospravedľujeme za uvedenie nepravdivých informácií, ktoré sme uverejnili na transparente, ktorý bol vyvesený pri stánku Poľovníckeho spolku pri Vestenických urbáriátoch, dňa 26.08.2012 v znení: „Starosta je veľký orgán“, s tým, že uvedený inzerát sú povinní žalovaní v rade 1 až 4 uverejniť v týždenníku Pardon do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej sa domáhali zaplataenia nemajetkovej ujmy, a to proti žalovanému v rade 1. vo výške 7.000 eur, proti žalovanému 2/ vo výške 7.000 eur, proti žalovanému 3/ vo výške 5.000 eur a proti žalovanému 4/ vo výške 5.000 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh žalobcov je dôvodný sčasti.

V súvislosti s nárokmi žalobcov v 1. a 2. rade voči žalovaným v 1. až 3. rade vyplývajúcimi zo zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcov v 1. a 2. rade, zverejnením difamujúceho tvrdenia na zhorenej budove patriacej žalovanému v 1. rade s manželkou súd uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v časti Partizánske - S. N. niekto vyvesil transparent na zhorenú drevenú budovu s názvom : „Toto zariadil O. M. so synom“, pričom predmetná budova vlastnícky patrila žalovanému v 1. rade a jeho manželke. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaní v 1. až 3. rade vedeli o tom, že tento transparent bol zverejnený na uvedenej budove niekoľko mesiacov, pričom ho neodstránili. Súd nemal za to, že by znenie transparentu nebolo určité v tom zmysle, či možno identifikovať osobu dotknutú tvrdením na ňom, keď bez ohľadu na nepresnosti v označení osoby je zrejme, že išlo o označenie osoby žalobcu v 1. rade, keďže iná osoba s menom O. M., teda ľahko zameniteľná s označením O. M., nie je na mieste, kde bol transparent uverejnený, či v jeho okolí v rámci okresu A., či A., známa. Svedkovia aj samotní žalovaní nemali sami problém stotožniť žalobcu v 1. a 2. rade s osobou označenou na transparente. Žalobca v 2. rade je synom žalovaného v 1. rade a je tak zrejme, že označenie „so synom“ ho spája s tvrdením na transparente. Žalobca je pritom osobou známou, starostom obce W. S., žalobca v 2. rade je podnikateľom s pobytom v obci W. S., tiež tak v povedomí občanov ako syn starostu obce. Transparent bol viditeľný všetkým okoloidúcim, pričom tento obviňoval žalobcov v 1. a v 2. rade z podpálenia predmetnej budovy. Súd považoval tvrdenie v znení: „Toto zariadil O. M. so synom“ v spojení s umiestnením na zhorenej budove, a to bezprostredne či len niekoľko dní po požiari, za závažný zásah do osobnostných práv žalobcu v 1. a 2. rade. Uviedol, že pokiaľ ide o spojitosť textu transparentu a spôsobu uverejnenia, toto neumožňuje žiadnu inú interpretáciu, ako spojenie požiaru budovy s aktívnym pričinením žalobcov v 1. a 2. rade. Takéto tvrdenie obviňuje žalobcov z trestnej činnosti, úmyselného protiprávneho konania s úmyslom spôsobiť škodu cudzím osobám. V priebehu konania bolo pritom oboznámením trestného spisu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/15/2014 preukázané, že osobou, ktorá úmyselne spôsobilá požiar na nehnuteľnosti patriacej žalovanému v 1. rade, bol odsúdený U. W.. V predmetnom trestnom konaní neboli žalobcovia trestne stíhaní ani označení ako podozriví zo zodpovednosti za požiar. Ide tak celkom zrejme o nepravdivý údaj, obviňovanie z nečestného konania, má teda difamujúci účinok. Zároveň však konštatoval, že pokiaľ si žalobcovia uplatňovali zadostučinenie voči žalovaným, mal za to, že žalobcovia nepreukázali zodpovednosť žalovaných v 2. a 3. rade za zásah do ich práv, najmä nepreukázali tvrdenú skutočnosť, že žalovaní v 1. až 3. rade uverejnili difamujúci nepravdivý výrok. Zodpovednosť žalovaných odôvodňovali vzájomnými spormi medzi rodinami, tým, že iné osoby ako žalovaní nemali možnosť transparent na budove vyvesiť, v tomto smere však neunesli dôkazné bremeno o tom, že autorom transparentu a zároveň osobami, ktoré by ho uverejnili, sú žalovaní. Naopak, z výpovede svedka Balu vyplýva, že na mieste zhoreniska sa mali pohybovať neznáme osoby, pričom bezprostredne na to tam bol umiestnený predmetný transparent. Z tohto dôvodu sú žalobou v časti týkajúcej sa nárokov žalobcov z práva na ochranu osobnosti týkajúceho sa vyššie uvedeného výroku zamietol.

Pokiaľ ide o žalovaného 1. poukázal na čl. 20 ods. 3 prvá a druhá veta Ústavy SR, podľa ktorej vlastníctvo zaväzuje a nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Uviedol, že je tak zrejmé, že vlastníci nehnuteľnosti, na ktorej sa nachádzala zhorená budova, bol povinný, pokiaľ aj nebol osobou, ktorá zverejnila difamačný transparent, tento odstrániť a tak zabrániť ujme na právach žalobcov, ktorú oni trpieť museli, pretože inak nemohli dosiahnuť nápravu protiprávneho stavu, o čo sa aj neúspešne pokúšali prostredníctvom polície. V tejto súvislosti poukázal aj na nelogické počínanie žalovaného v 1. rade, ktorý si je vedomý osočujúceho transparentu na svojej nehnuteľnosti, čo ho navyše ako sám uviedol „trápi“, no napriek tomu ho neodstránil, ale čakal aby ho neznáme osoby, ktoré ho tam mali vyvesiť za účelom poškodenia žalobcov, dobrovoľne odstránili. V tomto zmysle považoval súd preukázaný úmysel vedome ponechať uverejnený nepravdivý difamačný výrok a osobu žalovaného v 1. rade ako vlastníka zhorenej budovy za zodpovednú za zásah do osobnostných práv žalobcov, ako motív poukazujúc na nezhody medzi rodinami S. a M.. Súd preto žalobe žalobcov 1., 2. v tejto časti vyhovel a podľa § 13 Občianskeho zákonníka priznal žalovaným primerané zadosťučinenie znenia ako je uvedené vo výroku rozsudku. Žalobcovi v 1. rade priznal aj náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 500 eur s poukazom na skutočnosť, že obvinenie z úmyselnej trestnej činnosti bez ohľadu na to, že u žalobcu 1. ide o osobu verejne činnú a známu, starostu obce, v značnej miere znižuje dôstojnosť fyzickej osoby a jej vážnosť v spoločnosti.

Vo vzťahu k druhému skutku súd uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 26.08.2012 sa uskutočnili oslavy obce W. S. v časti katastra O., na ktorých počas príhovoru k občanom žalovaní v 2. a 3. rade prešli pokojne v priebehu asi jednej minúty popri sediacich či stojacich účastníkov podujatia s veľkým transparentom s textom otočeným smerom k divákovi, na ktorom transparente bol zreteľný nápis „Starosta je veľký organ“ s dovetkom „nizátor“ zreteľne menšieho a z diaľky nečitateľného písma. Zároveň bolo nesporné, že žalobca v 1. rade bol v tom čase starostom obce W. S., ktorá organizovala predmetné oslavy. Poukázal na skutočnosť, že pokiaľ ide o neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, týmto sa má na mysli aj uvádzanie nepravdivých, či difamačných tvrdení. V spojitosti s tvrdením, že text transparentu je difamačné tvrdenie, nepostačuje v tomto prípade základný „test“, ktorému sa takéto tvrdenie musí podrobiť - teda či ide o tvrdenie pravdivé. Pretože pokiaľ by sa mal na mysli text tvrdenia a ten znel „Starosta je veľký organizátor“ takéto tvrdenie, nepredpokladajúc, že by ho sám žalobca považoval za nepravdivé, nemohlo byť považované za difamačné. Podľa názoru súdu bolo potrebné uvedené tvrdenie posúdiť z hľadiska všetkých okolností, textu, zobrazenia, ale aj spôsobu zverejnenia, priebehu zverejnenia a následkov, pretože difamačné účinky sa spájajú práve s následkami na česť, povesť a dobré meno osoby, ktorú tvrdenie zasiahlo. V tejto súvislosti nemal za to, že žalovaní v 2. a 3. rade ako osoby, ktoré niesli transparent, teda osoby, ktoré ho zverejnili, svojim konaním zasiahli do práva na ochranu osobnosti žalobcu v 1. rade. Uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že prítomní účastníci považovali počínanie žalovaných v 2. a 3. rade ako narušenie osláv, nebolo však preukázané, že takéto konštatovanie možno vzťahovať len k textu transparentu - ktorý vzbudzoval záujem nie svojím textom, ale subjektívnou interpretáciou. Práve subjektívna interpretácia nie obsahu informácie, ale jej významu mala mať difamačný charakter. Inak povedané časť prijímateľov informácie si mala vyložiť text transparentu ako označenie žalobcu urážkou, pripodobeniu k pohlavnému orgánu. Hoci súd neprisvedčil vzhľadom na formu či vzájomné nezhody medzi rodinami žalobcu v 1. rade a žalovaného v 1. rade, že úmyslom žalobcov bolo vyjadrovať podporu starostovi obce, tiež nepovažoval za hodnoverné odôvodnenie žalovaných o nezvládnutí schopnosti vsadiť text pri zachovaní rovnakej veľkosti písmen do transparentu. Prevedenie transparentu považoval za nespôsobilé jednoznačne a nepochybne žalobcu osočiť, napokon ani taký účinok zverejnenie transparentu nemalo, keď ani jeden svedok nepotvrdil, že by v dôsledku zverejnenia transparentu zmenil svoj postoj k žalobcovi. Je zrejmé, že každý z vypočutých svedkov či účastníkov dokázal interpretovať obidva významy prevedenia transparentu a každý ho prezentoval práve podľa svojho postoja k účastníkom konania. Z uvedených dôvodov žalobu v tejto časti zamietol, pričom dodal, že pokiaľ žalobca v tejto súvislosti žaluje žalovaného v 1. rade, tento nijakým spôsobom ani nepreukázal jeho účasť na udalosti z 26.08.2012. Pokiaľ ide o žalobný nárok proti žalovanému v 4. rade vykonaným dokazovaním nebola preukázaná účasť žalovaného v 4. rade na incidente, či jeho organizácii a riadení, teda žalobcovia neunesli dôkazné bremeno tvrdenia vo vzťahu k žalovanému 4.

O trovách konania nerozhodol s poukazom na ust. § 151 ods. 3 O.s.p..

Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia a žalovaný v 1. rade prostredníctvom právnych zástupcov.

Žalobcovia odvolaním napadli výroky rozsudku, ktorým bol žalovaný v 1. rade zaviazaný zaplatiť žalobcovi v 1. rade nemajetkovú ujmu vo výške 500 eur a zamietavé výroky rozsudku prvostupňového súdu. Žiadali, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ako odvolací dôvod uviedli, že žalobcom ako účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a to tým, že rozsudku chýba výrok o zaplatení nemajetkovej ujmy žalobcovi v 2. rade zo strany žalovaného 1.. Pokiaľ súd rozhodol o ospravedlnení zo strany žalovaného v rade 1. žalobcov v 2. rade, mal mu priznať rovnako ako žalobcovi v rade 1. nemajetkovú ujmu alebo mal rozhodnúť výkonom, že jeho nárok na nemajetkovú ujmu zamietá. Takýto výrok v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa absentuje, hoci súd je návrhom žalobcov viazaný. Ďalej namietali, že súd nevykonal úplné dokazovanie potrebné na preskúmanie celého skutku, keď vo veci nevyočul štyroch nimi navrhovaných svedkov, a to G. G., M. Y., W. O. a M. S. a vôbec nevyočul žiadneho zo svedkov, ktorých navrhla protistrana, hoci to strany žiadali. Aj keď súd označil výpovede vyššie uvedených svedkov iba ako domnienky, nezdíeľali jeho právny názor a dali do pozornosti tzv. Radbruchovú formulu. Odvolaním namietali tiež skutkové závery súdu prvého stupňa týkajúcej sa toho, že súd považoval prevedenie transparentu za nespôsobilé jednoznačne a nepochybne žalobcu osočiť, pričom vyslovili názor, že takýto účinok zverejnenie transparentu na základe vykonaného dokazovania nesporne malo.

Žalovaný 1. odvolaním napadol výroky rozsudku prvostupňového súdu, ktorými bol zaviazaný ospravedlniť sa žalobcom a nahradiť žalobcovi 1/ nemajetkovú ujmu, pričom žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti zmenil tak, že žalobu žalobcov zamietne. Ako odvolací dôvod uviedol ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.. V odvolaní namietal, že v danej veci bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že autorom transparentu na zhorenej nehnuteľnosti nebol žalovaný 1. ani zvyšní žalovaní v tomto konaní; rovnako sa preukázalo, že tento transparent nebol žalovanými 1/, 2/ a 3/ vyvesený. Stavba bola po zásahu príslušníkov hasičského a záchranného zboru v Partizánskom voľne prípustná tretím osobám, a preto možno súhlasiť s názorom prvostupňového súdu, že žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno svojich tvrdení, že transparent na zhorenej stavbe nainštalovali žalovaní 1/, 2/ alebo 3/. Súd taktiež nezdôvodnil, prečo pod slovným spojením „so synom“ rozumel pána V. M. a nie druhého syna žalobcu 1/, F. M., keď žalobca 1/ má dvoch synov. V tomto videl žalovaný 1/ nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ súd prvého stupňa jeho povinnosť ospravedlniť sa žalobcom v 1. a v 2. rade a zaplatiť žalobcovi 1. náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil jeho vlastníctvom nehnuteľnosti, na ktorej bol transparent vyvesený, namietal, že súd pri rozhodovaní nebral do úvahy jeho vek, ani skutočnosť, že mu v rozhodnom čase zomierala jediná dcéra, že zhorená nehnuteľnosť nebola poistená a jeho rodine vznikla škoda minimálne vo výške 76.000 eur, preto je presvedčený, že súd pri posudzovaní jeho správania nezohľadnil iné skutočnosti významné pre toto konanie. Stojí za uváženie, či osobe v takejto životnej situácii možno prikladať za vinu nezvesenie transparentu, najmä keď o jeho zvesenie v rozhodnom čase nikdy žalobca 1. alebo žalobca 2. nepožiadali a protiprávnosť textu na transparente nebola dostatočne osvedčená. Ďalej namietal, že žalobcovia podali žalobný návrh iba voči nemu, pričom zhorená stavba bola v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, pričom jeho manželka nebola účastníkom tohto konania, preto má žalobný návrh vadu spočívajúcu v nedostatku vecnej legitímácie.

Žalovaní 1/, 2/ a 3/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov zotrvali na svojich tvrdeniach, uvedených vo svojom odvolaní a žiadali, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietne. Súhlasili so závermi prvostupňového súdu týkajúcimi sa osláv v Milotine, keď transparent pokojne nesúci žalovanými 2/ a 3/ neobsahoval ani hanlivé ani vulgárne či expresívne slovné spojenie a tento transparent je potrebné jednoznačne spojiť so slobodou prejavu. Vo vzťahu k prvému skutku uviedli, že žalobca v 2. rade si náhradu vo forme nemajetkovej ujmy k tejto žalobe vôbec neuplatnil, poukázali tiež na neprimeranú výšku uplatnenej nemajetkovej ujmy, ktorú žalobcovia žiadajú od žalovaných bez akejkoľvek mimosúdnej snahy a žiadosti o nápravu.

Žalobcovia 1/, 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ uviedli, že čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie žalobcu v 1. rade, pri ktorom mala byť podľa tvrdenia žalovaného 1/ označená jeho manželka, v tomto konaní o ochranu osobnosti sa nerieši konanie o určenie podľa § 80 písm. c/ O.s.p., a preto nie je potrebné, aby v ňom vystupovali všetci účastníci konania patriaci do nerozlučného spoločenstva. Manželka žalovaného v 1/ rade nebola označená ako pasívne legítimovaná z toho dôvodu, že táto pri

dobrych vzťahoch so svojim bratom - žalobcom v 1. rade určite nebola schopná vyvesiť transparent na zhorený dom, pretože na to nemá ani telesnú konštrukciu. Pokiaľ ide o neoznačenie druhého syna žalobcu v 1. rade v tomto konaní, tak pri tomto je podstatné to, že druhý syn Rastislav M. má dobré vzťahy so žalovanými a nie je ani členom Poľovníckeho spolku, a preto konania žalovaných nesmerovali voči jeho osobe, preto nemal dôvod na podanie žaloby voči žalovaným.

Žalovaný 4/ prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok prvostupňového súdu vo výroku, ktorým žalobu vo vzťahu k nemu zamietol, ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p., t. j. čo do rozsahu a dôvodov odvolania a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V preskúmvanej veci odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní odvolateľmi vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolacie námietky účastníkov konania vo veci samej sú v prevažnej miere totožné s námietkami, ktoré uplatnili už pred súdom prvého stupňa a tieto nemohli prívodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli zistené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z uvedeného dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje a iba z dôvodu nutnosti vysporiadať sa so všetkými námietkami účastníkov, vznesenými v odvolacom konaní, na doplnenie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd dodáva nasledovné:

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v ust. § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p..

Žalobcovia 1/, 2/ vo svojom odvolaní vyčítali súdu prvého stupňa, že mu odňal možnosť konať pred súdom tým, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa chýba výrok o zaplatení nemajetkovej ujmy žalobcovi v 2. rade zo strany žalovaného 1/, pričom, pokiaľ súd rozhodol o ospravedlnení zo strany žalovaného v 1. rade žalobcovi v 2. rade, mal priznať žalobcovi v 2. rade aj nemajetkovú ujmu, alebo mal rozhodnúť výrokom, že jeho nárok na nemajetkovú ujmu zamietla.

Túto odvolaciu námietku žalobcovia právne nekvalifikovali,. Keďže označenú vadu považovali za odňatie možnosti konať pred súdom, možno z toho vyvodiť, že uplatnili odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. (v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1).

Odvolanie proti rozsudku možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. odôvodniť tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., medzi ktoré podľa § 221 ods. 1 písm. f/ patrí ten dôvod, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, ktorú žalobcovia 1/, 2/ videli v tom, že súd nerozhodol o celom uplatnenom nároku žalobcov.

Po preskúmaní odvolací súd zistil, že táto odvolacia námietka nebola žalobcami 1/, 2/ uplatnená dôvodne.

Predovšetkým treba uviesť, že v občianskom sporovom súdnom konaní je súd viazaný podaným návrhom, teda rozhoduje o nároku navrhovateľa, ktorý navrhovateľ uvedie v petite žalobného návrhu, pričom súd je vždy povinný rozhodnúť o celom uplatnenom nároku. V danej veci zo spisu vyplýva zo žaloby podanej žalobcami, že žalobcovia sa v petite svojej žaloby nedomáhali zaplatenia nemajetkovej ujmy v peniazoch vo vzťahu k žalovanému 2/. Táto skutočnosť vyplýva aj z obsahu podanej žaloby,

kde žalobcovia na strane 7 žaloby v ods. 4 uvádzajú, že žalobca 2/ si náhradu vo forme nemajetkovej ujmy v tejto žalobe neuplatňuje. Je tak zrejmé, že žalobca 2/ sa podanou žalobou nedomáhal náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ale iba ochrany podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto nemôže tvrdiť, že súd prvého stupňa nerozhodol o celom jeho uplatnenom nároku, pretože táto skutočnosť zo spisu nevyplýva.

Žalobcovia 1/, 2/ vo svojom odvolaní ďalej namietajú, že súd nevykonal dokazovanie výsluchom nimi navrhnutých svedkov G. G., M. Y., W. O. a M. S. a že sa neoboznámil so zdravotnou dokumentáciou žalobcu 1/, ktorú žiadali pripojiť. Rovnako ako pri prvej námietke tento svoj odvolací dôvod právne nekvalifikovali, pričom z obsahu námietky je zrejmé, že žalobcovia uplatnili odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.(súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností).

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. teda možno odôvodniť tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností v prípade, ak účastník navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal.

Po preskúmaní odvolací súd zistil, že ani tento odvolací dôvod nebol žalobcami uplatnený dôvodne.

Z ust. § 132 O.s.p. vyplýva, že dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Pri uplatňovaní zásady voľného hodnotenia dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten - ktorý dôkaz hodnotiť. Iba výnimočne zákon súdu ukladá určité obmedzenie pri hodnotení dôkazov (napr. § 133, § 134, § 135 O.s.p.). Súd tak nie je viazaný ani návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv žalobcov nie je ani postupom, ktorým by im súd odňal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Ak však súd rozhodne, že navrhované dôkazy nevykoná, musí svoj postup odôvodniť (napr. preto že sú pre vec nevýznamné alebo nadbytočné).

V danej veci súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia k návrhom žalobcov na vykonanie ďalšieho dokazovania výsluchom navrhovaných svedkov uviedol, že nepovažuje za potrebné doplniť dokazovanie výsluchom týchto svedkov, pričom uviedol dôvod, prečo výsluch týchto svedkov nepovažuje za potrebný. Taktiež vysvetlil, prečo nepovažoval za potrebné vykonať dôkaz oboznámením zdravotnej dokumentácie žalobcu 1/. Keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysvetlil, prečo tieto navrhované dôkazy nevykonal, nemožno jeho rozhodnutie považovať za neodôvodnené, svojvoľné a tým aj vybočujúce z rámca spravodlivého procesu.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky žalobcov 1/, 2/ uvedené v odvolaní, tak ako odvolací súd už uviedol, tieto sú totožné s námietkami, ktoré uplatnili už pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí podrobne a náležite vysporiadal, pričom odvolací súd sa týmito dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa stotožnil, preto na tieto dôvody v podrobnostiach v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

To isté sa vzťahuje aj na odvolacie námietky uvedené žalovaným 1/ v jeho odvolaní, keď žalovaný 1/ v prevažnej miere, rovnako ako žalobcovia 1/, 2/ znova v odvolaní iba opakuje námietky, s ktorými sa súd prvého stupňa už vysporiadal vo svojom rozhodnutí, ktoré odvolací súd považoval za správne.

Treba len dodať, pokiaľ ide o žalovaným 1/ uplatnenú námietku o nedostatku vecnej pasívnej legitimácie, keď vyslovuje názor, že účastníčkou tohto konania mala byť aj jeho manželka, nakoľko je bezpodielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti, na ktorej bol vyvesený predmetný transparent, že v danej veci, keďže ide o žalobu na ochranu osobnosti, nejde o také spoločné práva alebo povinnosti podľa hmotného práva, kde by sa rozhodnutie v tejto veci muselo dotýkať všetkých spoluvlastníkov danej nehnuteľnosti, a preto bolo na žalobcoch, ktorú z týchto osôb považuje za tú, ktorá spôsobila zásah do ich osobnostných práv, preto mohli žalovať samostatne aj jedného z týchto spoluvlastníkov.

Pokiaľ ide o námietku žalovaného 1/, že súd prvého stupňa nezdôvodnil, prečo pod slovným spojením „so synom“ rozumel žalobcu 2/ a nie druhého syna žalobcu 1/, Rastislava M., k tomuto je potrebné uviesť, že v danom prípade žalobu na ochranu osobnosti mohol podať ktorýkoľvek so synov žalobcu 1/, pretože vo vyvesenom transparente nebol syn žalobcu 1/ bližšie identifikovaný. Žalobu však podal práve žalobca 2/, pretože sa cítil dotknutý na svojich osobnostných právach a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že k takémuto zásahu práve do práv žalobcu 2/ došlo. Preto súd prvého stupňa sa správne zaoberal iba týmto uplatneným nárokom a skúmal jeho opodstatnenosť iba vo vzťahu k tejto osobe.

Odvolacie námietky žalobcov 1/, 2/ a žalovaného 1/ tak neboli opodstatnené, preto odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3, o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.